

Minthogy élénken foglalkoztatnak a Földön kívüli élet lehetőségei, és mert tudományos-fantasztikus regények írójaként ismernek, gyakran szegeznek nekem a kérdést, hogy "hiszek-e" a repülő csészealjokban. Akik ezzel a kérdéssel fordulnak hozzám, mind eleve igenlő válaszra számíthatnak. És a repülő csészealjoknak a "hittel" való összekapcsolása rendszerint arra utal, hogy a kérdező ezeket valamiféle - nem emberi észlelények által irányított - űrjárműveknek képzeleli.

Nos, engedtessek meg nekem, hogy világosan kifejtsem a véleményemet, mert semmiképpen nem szeretném, ha írásaimat egy olyan felfogás kiindulópontjaként használnák, amelyet én magam ostobaságnak tartok.

Ha tehát a repülő csészealjakat olyan űrjárműveknek képzelek, amelyeket Földön kívüli lények irányítanak, akkor azt mondom: nem hiszek bennük. Korábban már kifejtettem, hogy a Naprendszerben gyakorlatilag sehol máshol nincs a földihez hasonló értelmes élet, és az űrhajók kezeléséhez szükséges kultúra feltételei valószínűleg tőlünk csak sok-sok fényévnnyire fordulhatnak elő.

Ha azt mondom - márpedig ez szilárd meggyőződése - , hogy a világűr végtelenjében kétségtelenül létezik még valahol értelmes élet, az egyáltalán nem ugyanaz, mintha azt állítanám: e kultúrák nagy rajokban meglátogatják Földünket repülő csészealjoknak álcázott űrhajókban, amelyeket egyre gyakrabban észlelnek, bár bizonyítható kapcsolat sohasem létesült velük.

A csillagközi utazás olyan mérhetetlen energiamennyiséget kíván, amely eleve elképzelhetetlenné teszi számomra, hogy bármilyen lények pusztán azért vágjanak neki a világűr végtelen mélységeinek, hogy néhány évtizeden át eljátszadozzanak velünk. Ha kapcsolatot akarnának létesíteni velünk, megtennék; ha pedig nem, akkor megtakarítanák az energiát, és máshová mennének.

Kétségtelenül vannak olyan becsületes emberek, akik vitathatatlanul valódi, bár szokatlan jelenségeket észlelnek. Ezek azonban valószínűleg nem űrhajók (sőt biztos vagyok benne, hogy nem azok), de hát az űrhajókon kívül jó néhány dolog van még, ami fokozott vizsgálódást érdemel. Az is kétségtelen, hogy a tudósok több lelkesedést mutatnának, és nagyobb erővel kutatnának, ha a múlt tapasztalata nem arra tanítaná őket, hogy a repülőcsészealj-őrület korszakának hírei között hemzseg a sok kacsa, szélhámosság és rémhír. Szó, ami szó, ez bizony nem az ő hibájuk.

Épp ezért mindaddig, amíg nem sikerül egy ilyen űrhajót kézzelfoghatóan, nem emberi legénységével együtt közszemlére tenni, addig - anélkül hogy bárkit rágalmazni akarnék - továbbra is fenntartom azt az álláspontomat, hogy minden ilyen észlelet vagy kacsa, vagy tévedés, esetleg olyasvalami, amit úgyis megfejtethetünk, hogy nem keverjük bele a távoli csillagokról érkezett űrhajó fikcióját.

Gömöri Péter fordítása